

آیا در افغانستان دولت وجود دارد؟

اگر وجود دارد ؛ پس بخوانید که در افغانستان چه میگذرد؟

{ به بهانه حادثه هشتم ثور سویی قصد به حامد کرزی }
(نبرد - اسکاری)

پرسشی که همچنان برای هر انسان وطن مطرح است اینست که؛ چگونه کشور را ازین فلاکت نجات دادوچه شخص ، نیرو و جریان سیاسی میتواند افغانستان را بسوی یک جامعه پیشرفته رهبری کند؟ طالبان و یا جنگ سالارانی که رهبری تولید و صدور مواد مخدر در افغانستان را رهبری می کنند؟ اینک بیش از شش سال از تهاجم آمریکا و متحدینش به افغانستان و برکناری طالبان و تاسیس رژیم تازه در افغانستان می گذرد. اگر چه افغانستان بعد از لشکرکشی نظامی توسط آمریکا و متحدانش در سال ۲۰۰۱ به مثابه کشوری آرام و خالی از درگیریهای نظامی نبوده است، اما روند دگرگونیها در افغانستان آنچنانکه از سوی کشورهای غربی وعده داده می شد، آرام نگرفته است. در آغاز جنگ آمریکا و متحدانش با عراق و با اوجگیری درگیریهای خونین در آن کشور، اخبار رویدادها و حوادث افغانستان در سایه تخصصات عراق کم رنگتر شد. اما دیری نپایید که خبرهای پی در پی از درگیری طالبان با نیروهای نظامی ناتو و آمریکا در کشور به رسانه های خبر جهان مخابره شد. با وجود انتخابات نسبتاً آرام و تاسیس دولت جدید در این کشور، اما تهاجم گروههای مسلح متعلق به طالبان و القاعده علیه نیروهای نظامی دولت تازه تاسیس و ائتلاف آمریکا در افغانستان نه تنها فروکش نکرد بلکه دامنه آن بیش از پیش گسترش یافت. گاردین همچنین در گزارش چند ماه پیش از زبان یکی از فرماندهان ناتو نوشت که، افغانستان در آستانه سقوط به سوی هرج و مرج قرار دارد. خبر تکان دهنده دیگری که از افغانستان به خبرگزاری های جهان مخابره شد همانا خطر خشکسالی ، گرسنگی و ناتوانی مردم از نظر اقتصادی است. بنا بر گزارش این سازمان خیریه کودکان، زنان باردار، خانواده های غیر زارع و سالمندان با بیشترین خطر گرسنگی مواجه هستند. گزارشهای زیادی از رسانه های منطقه ایی و بین المللی حکایت از آن دارد که نیروهای طالبان هم اینک بخشهای زیادی از خاک افغانستان را کنترل می کنند و غلبه روانی قابل توجهی در مردم افغانستان دارند. درگذشته های نزدیک شاهد درگیریهای گسترده ایی میان طالبان با نیروهای نظامی ائتلاف بوده ایم. شدت این درگیریها به گونه بود که فرماندهان نظامی ناتو در افغانستان را به استمداد از ناتو برای ارسال نیروی نظامی بیشتر کشانده است. تمامی شواهد و قرائن نشان میدهد که بحران در افغانستان دامنه خود را می گستراند. جنگ و خونریزی میان نیروهای دولتی و ائتلاف آمریکا با نیروهای طالبان و القاعده هر بیشتر افزایش می یابد. فقر و مذلت دامنه خود را هر چه بیشتر می گستراند و افغانستان در معرض خشکسالی و گرسنگی قرار دارد. افغانستان، پیکری که زخم چندین دهه جنگ نابرابر را با پیشرفته ترین تکنولوژی نظامی بر تن خویش حس می کند.

پرسشی که همچنان ظنین انداز هر انسان مترقی است اینست که؛ چه نیرو و جریان سیاسی میتواند افغانستان را بسوی یک جامعه پیشرفته رهبری کند؟ طالبان و یا جنگ سالارانی که رهبری تولید و صدور مواد مخدر از افغانستان را رهبری می کنند؟ و یا ائتلاف آمریکا که در صدد صاف کردن جاده برای اعمال اراده سیاسی نظامی غرب است؟ افق سیاسی نظامی در افغانستان بسوی یک هرج و مرجی تازه راه می برد.

مردم درد دیده ورنج کشیده که در اثر جنگ های قدرت طلبی زور گویان و جنایت پیشه گان قدرت پرست ، فاشیستان و ظن فروش ، فاسدین جیاولگرو و مافیای موادمخدر، تاریخ همه هست و بود خود را از دست داده اند ، اکنون در غم پیدا کردن یک لقمه نان برای خود وقامیل خود در هزار مصیبت وآلام بسر می برند. اما در عوض آن این جنایت کاران بساط جشن و یایکویی را بر پا داشته اند و روز پربادی ویرانی وطن را (هشت ثور) جشن میگیرند .

کرزی که پس از یازده سپتامبر و حمله آمریکا به این کشور به قصد مبارزه با تروریسم و نابودی طالبان هدایت کشور را به عهده گرفت مورد سوء قصد نیروهای طالبان قرار گرفت که البته با کشته شدن چند تن از این تروریست ها کرزی جان سالم به در برد. این اقدام طالبان پس از آن صورت گرفت که کرزی در انتقاد از رهبری آمریکا و انگلیس در جنگ این کشور خواستار رهبری دولت خود در امر سیاست گذاری های این جنگ شد. وی از آمریکاییان خواسته بود تا به دستگیری اعضای مظنونین به عضویت در طالبان و طرفداران آنها پایان دهد زیرا این امر موجب می شود تا آنها از گذاشتن سلاح های خود بر زمین امتناع کنند.

شاید بتوان این اقدام طالبان را با توجه به حمایت پنهانی آمریکایی ها از آنان در راستای این سخنان کرزی مورد بررسی قرار داد تا وی متوجه شود به تنهایی قادر به این کار نیست و جان خود او نیز در خطر است. حامد کرزی در جریان برگزاری مراسم تجلیل از مراسم هشتم ثور توسط نیروهای طالبان مورد سوء قصد قرار گرفت که جان به در برد. در این مراسم کرزی ، روسای قوای سه گانه ، رهبران جهادی، مهمانان ، سفرای خارجی از جمله سفیر آمریکا و انگلیس ، مرد شماره دو سازمان ملل در افغانستان، فرماندهان ناتو و شخصیت های سیاسی و تعداد زیادی از مردم شرکت داشتند.

کرزی در حالی هدف این حمله قرار می گیرد که یک روز پیش از آن روزنامه بریتانیایی گاردین به نقل از وی نوشت که نیروهای بریتانیایی و آمریکایی باید از تعقیب و دستگیری نیروهای طالبان منصرف شوند. کرزی به گزارش این روزنامه در مصاحبه بی با نیویارک تایمز ضمن انتقاد شدید از عملکرد نیروهای بریتانیایی و آمریکایی گفته بود عملیات این نیروها در تعقیب و دستگیری طالبان موجب تضعیف حاکمیت دولت وی شده و نتیجه معکوس داشته است. از سوی دیگر ترور کرزی با انتشار خبر اعزام نیروهای جدید آمریکایی به افغانستان نیز همزمان شده است.

پیتر پترونزیو فرمانده واحد ویژه تفنگداران دریایی که قرار است به زودی به افغانستان اعزام شوند ضمن اعلام این خبر درباره اهداف ماموریت جزو تام تحت فرمانش گفت؛ «هدف ما این است که از طریق برقراری امنیت و زمینه سازی برای گسترش مناطق تحت نفوذ و حاکمیت دولت مرکزی، افغانستان را به محل بهتری برای زندگی تبدیل کنیم.» گفته می شود تعدادی از این تفنگداران دریایی امریکا که برای اولین بار به افغانستان اعزام می شوند، پیش از این در عراق و مناطقی مانند الانبار خدمت کرده اند و با شیوه های جنگی القاعده و طالبان آشنایی کامل دارند. شمار این تفنگداران حدود دوهزار و سه صد نفر ذکر شده که قرار است بیشتر در نواحی جنوبی افغانستان به ویژه در هلمند مستقر شده و به نیروهای بریتانیایی در این منطقه کمک کنند. به نظر می رسد اعزام این نیروها با توافقات اخیر ناتو و آمریکا درباره افزایش نیروهای نظامی در افغانستان بی ارتباط نباشد.

ساعاتی پس از انتشار خبر حملات طالبان در کابل کرزی که به سرعت محل حادثه را ترک کرده بود برای اطمینان دادن به مردم از سلامتی خود مقابل دوربین تلویزیون حاضر شد. در همین حال شبکه خبری العربیه از کابل گزارش داد طی چند ساعت پس از حملات نیروهای امنیتی بیش از صد نفر را در ارتباط با سوء قصد به جان کرزی دستگیر کردند. این شبکه همچنین مدعی شد بررسی های اولیه نشان می دهد تیراندازی ها به جایگاه مسوولین دولتی از فاصله نزدیک صورت گرفته است و به همین خاطر فرضیه دست داشتن سازمان های امنیتی را در این حملات مطرح کرد.

به ادعای شبکه العربیه چنین فرضیه بی با در نظر داشت نفوذ عناصری از طالبان در نظام امنیتی چندان عجیب نیست. به گفته شاهدان عینی حمله با چند انفجار مهیب آغاز شده است که گمان می رود بر اثر انفجار راکت یا

سلاحی شبیه آن بوده است. بلافاصله پس از انفجارها فیرهای پیاپی به جایگاه ویژه بازدیدکنندگان آغاز شده و افراد حاضر را وادار کرد به پشت جایگاه سنگر بگیرند. علاوه بر کرزی و چند تن از وزرای کابینه او تعدادی از سفیرهای کشورهای خارجی و فرماندهان نظامی داخلی و خارجی از جمله چند تن از فرماندهان عالی رتبه اردوی آمریکا در جایگاه حضور داشتند. کرزی بلافاصله و در حالی که درگیریها و فیرها همچنان ادامه داشت تحت محافظت محافظان شخصی اش از منطقه دور و به کاخ ریاست جمهوری منتقل شد. تیراندازیها تا پانزده دقیقه ادامه داشت.

سخنگوی طالبان نیز ضمن پذیرش مسوولیت این حملات مدعی شد سه تن از نیروهای آنها نیز در جریان این درگیری کشته شده اند. منابع امنیتی هنوز صحت این خبر را تایید نکرده اند. مدت کوتاهی پس از این حملات که به طور مستقیم از تلویزیون محلی پخش می شد، کرزی در نطق کوتاه تلویزیونی به مردم اطمینان خاطر داد که نیروهای امنیتی به سرعت تعدادی از افرادی را که در این حمله دست داشته اند، در محل دستگیر کرده اند. او گفت برای تحقیق و بررسی فوری در این باره دستوراتی برای اردوهای پولیس صادر و اعلام کرده است که اوضاع کابل آرام و تحت کنترل است. این سومین باری است که کرزی از حملات تروریستی اینچنین جان سالم به در می برد.

این چندمین بار است که به مراسمی با حضور کرزی حمله می شود. طالبان که کرزی خواهان مذاکره با آنان است، مسوولیت تمام این حملات را به عهده گرفته اند. کرزی طالبان را فرزندان افغانستان می داند و می گوید آماده است در هر سطحی با آنان مذاکره کند. روزنامه نیویارک تایمز، اخیراً به نقل از کرزی (در یک مصاحبه اختصاصی) نقل کرده که او می خواهد تا نیروهای آمریکایی دستگیری افراد مظنون به عضویت در صفوف طالبان و حامیان آنها را متوقف کنند؛ زیرا ترس از دستگیریها و بدرفتاریها در گذشته باعث شده تا چنین افرادی جرئت نکنند سلاح بر زمین بگذارند و از جنگ دست بکشند.

سخنگوی جبهه ملی می گوید مخالفین دولت در دستگاه های امنیتی کشور نفوذ کرده و این دولت توانای مقابله با شورشیان را ندارد. سخنان سانچارکی بعد از آن صورت می گیرد که مخالفین دولت با تیراندازی و فیر راکت باعث برهم زدن مراسم تجلیل از سالروز برپاداری ملت (هشت ثور) شدند. سخنگوی جبهه ملی وقوع چنین حوادثی را فساد اداری در دستگاه های امنیتی عنوان کرد. وی فرار نیروهای القاعده، مجرمین خطرناک و قاچاقچیان مواد مخدر را از زندان ها نمونه ای بارز آن خواند. به گفته سانچارکی حادثه برهم خوردن مراسم جشن هشت ثور، بی کفایتی و ناتوانی دستگاه امنیتی دولت را نشان می دهد. جبهه ملی بارها طرح های امنیتی، اقتصادی و اجتماعی به دولت پیشنهاد نموده است ولی از سوی مقامات دولتی رد شده است. سانچارکی اضافه نمود با آنکه شش سال از سقوط رژیم طالبان می گذرد ولی باز هم روز به روز آنها قدرتمندتر می شود. سال گذشته در مراسم بزرگداشت سالروز شهادت احمد شاه مسعود، نیز به سوی کرزی تیراندازی گردیده بود.

همچنان نشریه آتش درین مورد مینویسد: رویدادهای اخیر به وضاحت نشان می دهد که کار کرزی، دیگر یکسره شده و پروژه این مرد رو به پایانی گذاشته است. مردم از نارسایی های او به گسترش و نبود دولت پاسخگو به نیازهای اولیه شان، شدیداً دلخور شده اند و این ناراضی در روزنامه های غربی که مدتی نچندان دور از مداحان کلاه و چین کرزی بودند، نیز به وضاحت انعکاس یافته است.

تحولات اخیر روشن ساخته که رهبری فعلی دیگر حوصله و ظرفیت حرکت دادن کشتی درز برداشته این کشور به ساحل ثبات و استقرار را از دست داده است. مثلث شوم و گریبانگیر ناامنی، مواد مخدر و فساد اداری کشور را در لبه پرتگاه قرار داده است، چنانکه مردم آهسته آهسته به این باور می رسند که نظام مستبد طالبانی و انارشیزم مجاهدین را بر اوضاع کنونی ارجحیت دهند. حقیقت این است که هزاران تن از مردم از قریه جات، ولسوالیها و حتا شهرها برای پیدا کردن لقمه ی نان ترک خانه و کاشانه می کنند، کمتر نیروی جوان را در اطراف می توان یافت که هنوز باقی مانده باشند و پیدا کردن نان شب، به دغدغه اصلی مردم تبدیل شده است. یکلوی آزادی بیان- که از افتخارات رهبری فعلی قلمداد می شود، هم بدستان وزارت اطلاعات و فرهنگ این کشور خفه می شود؛ ممنوعیت ادامه نشر درامه های خانوادگی هندی از طریق تلویزیونهای خصوصی و تهدید علنی روزنامه نگاران منتقد، نمونه ای از آن است. اکثر جنگسالاران سه دهه اخیر که صدها هزار افغان را به کام مرگ فرستاده اند، هنوز شانسه به شانسه رییس جمهور ظاهر می شوند و آنگونه که سازمانهای تحقیقی آمریکا اعلام کرده، این جنگسالاران یکجا با طالبان و

رهبران قبیله ای بیش از هفتاد درصد قلمروی افغانستان را در اختیار خویش دارند. حاکمیت قانون هم فقط در شکل چیزی بیش نیست ... دو هزار هموطن غیرنظامی هم تنها در یک سال گذشته قربانی ناامنی شدند، تنها دوصدوپنجاه خانواده را گلوله های نیروهای صلحبان خارجی که برای تامین امنیت ما آمده اند، به خون نشاند.

حمله به مراسم هشت ثور؛ وزیران دفاع، داخله و رییس امنیت - مجاهدین سابق - رحیم وردک (وابسته به حزب محاذ ملی، نوکر معلوم الحال آی. اس. آی، بی کفایت، بی درایت و شکمبوترین وزیر دفاع در افغانستان)، ضرار احمد مقبل «مضراحمده مقبل» (جمعیتی واززدان وراه گیران قبلی که سالها در مناطق شمالی مردم فقیر و غریب صفحات شمال کشور را بنام هزاره، ازبیک ترکمن، ایماق و عرب و بخصوص در حاکمیت تنظیمی برهان الدین ربانی مورد قهر و خشم و شکنجه و اذیت قرار داده، در زمان دولت داکتر نجیب الله نان و مواد مورد ضرورت شهریان کابل را به بیغما میبردند که درین مورد ده ها گزارش و اسناد وجود دارد و از گروپ خاص کرزی، اگر مضراحمده مقبل در باند کرزی نباشد - نمیتواند پیاده یک مکتب دهاتی باشد چه رسد به وزارت داخله) و امرالله صالح (از گروپ شورای نظار با آن چهره سربه هوا و کودکانه، فقط کرزی است که او را درین پست گماشته است و گرنه میتواندست بهترین نگران بسهای شهری باشد) را شرمسار ساخت.

پس از سوء قصد به کرزی نیروهای خارجی مستقر در محل، قبل از همه یا به فرار گذاشتند. نظامیان خارجی که در مراسم حضور داشتند و مهمانان داخلی و خارجی را هنگام ورود بازرسی بدنی می کردند با اصابت اولین گلوله به محل یا به فرار گذاشته و وحشت زده به هوا فیر می کردند. همچنین معمولاً پس از هر حادثه امنیتی، نیروهای آمریکایی و انگلیسی در محل حاضر می شدند و حتی هلیکوپترهای آنان منطقه را پوشش امنیتی می داد اما در سوء قصد اخیر به کرزی، هیچ نیروی خارجی به محل اعزام نشد و فقط دو هلیکوپتر نیروی هوایی اردوی ملی در منطقه دیده شدند. تعدادی از محافظان خارجی کرزی هم با فیر اولین مرمی سلاح های خود را رها کرده و از بالای دیوار خود را به زمین انداختند و در حالی که دستها را روی سر گذاشته بودند روی زمین دراز کشیدند و گروهی از این محافظان هم با دست پاچگی به سمت مردم و هوا فیر می کردند فقط حدود سی نفر از محافظان داخلی با صدای اولین فیر دست کرزی را کشیده و در داخل موتر انداختند و ی را از محل حادثه دور کردند. نیروهای اردوی ملی هم که برای رژه در محل حاضر بودند پس از آنکه دیدند شاور سلاح های شان خالیست سلاح ها را به زمین انداختند و فرار کردند.

از هشتم ثور امسال در حالی تجلیل شد که مردم با مشکلات افزایش بهای مواد خوراکی مواجه می باشند. مردم کشور و بخصوص شهریان کابل از مشکل بلند رفتن قیمت مواد غذایی شکایت داشته از دولت می خواهند تا به جای تجلیل نمایشی از این روز به مردم غریب توجه کرده قیمت ها را در شهر کنترل کند. دولت به جای فکر کردن به مسایل بنیادی بیشتر به مسایل نمایشی و تشریفاتی توجه کرده که حتا مشکلات مردم را نیز فراموش می کنند. مگر این یک فاجعه نیست؟ آیا با گذشت شش سال، نیاز به تغییر نداریم؟ آیا امنیت ما از این بهتر نمی شود که تروریستان زیر گلولی کرزی موضع بگیرند و حادثه بیافرینند؟ واقع بینانه، اگر از دید ملی و بین المللی دیده و حقایق فوق الذکر مد نظر گرفته شود، نتیجه این خواهد شد که دولت به رهبری کرزی آن آخرین نفس هایش را می زند و شرایط برای تغییر کاملاً آماده شده است.

با این حال، شاید هنوز پیش از وقت باشد که در مورد جایگزین کرزی صحبت شود، اما حامیان او و مردم افغانستان می دانند که برای هر فرد جایگزین وجود دارد و این بار فردی به کرسی ریاست دولت می تواند تکیه بزنند که نگرانی های و ناکامی های تذکر یافته ملت افغانستان و جامعه بین المللی را با جدیت برطرف سازد... وزرای دفاع، داخله و رییس عمومی امنیت ملی که بخاطر رویداد حادثه چمن حضور ی شهر کابل مورد استیضاح از سوی ولسی ملی قرار گرفتند، بعد از اعتراف و معذرت خواهی از مردم سلب اعتماد نشدند. نماینده گان بعد از بحثهای طولانی و جوابهای این مقامات بالاخره به پای صندوق های رای رفتند؛ اما از آنان سلب اعتماد نکردند. امرالله صالح رییس اداره امنیت ملی با تکرار از مردم و نماینده گان شورای ملی معذرت

خواست و در عین حال از نظام و روشهای مجازات دهشت افکنان را شدیداً مورد انتقاد قرار داد. او در دو روز پس از حمله کماندوی بالایی کرزی، مقامات ارشد دولت و حاضرین مراسم، خواستار مجازات اعدام برای آنانی شد که به جرم اعمال دهشت افگنی در زندان بسر می برند. صالح با تاکید در خطاب به نماینده گان گفت: تا زمانیکه نظام در... روشهای خود تغییر وارد نکند، برکناری سه وزیر هیچ تضمینی را برای آینده بی مطمئن داده نخواهد توانست.

او افزود که شش تن بعد از حمله بالایی هتل سرینا با تمام اسناد و شواهد به نهاد های قضایی سپرده شده اند، اما تاکنون در زندان بسر میبرند. وی تاکید کرد: باید به تروریستان درس عبرت بدهیم. عدالت مانند نیویارک در این جا تطبیق نمی شود. او با تاکید بر ضرورت ایجاد دادگاه علنی و مجازات اعدام برای دهشت افکنان، گفت: با این سیستم هیچ تضمینی برای کاهش حملات در سال جاری داده نمیتواند. این در حالیست که کرزی تاکنون از تائید دستور مجازات اعدام برای یکصد زندانی سر باز زده و گفته است در خصوص اینگونه به کندی برخورد میکند.

در همین حال عبدالرحیم وردک وزیر دفاع رویداد کابل را یک شرمنده گی بزرگ برای تمام افغانستان (چرا افغانستان؟ برای وردک، مضراحمد مقبل، امرالله صالح و کرزی، بلی صدرصد) خواند و گفت که حیثیت ملی و بین المللی کشور ضربه شدید دیده است از سوی دیگر وزیر داخله نیز با پذیرفتن اشتباه از سوی پولیس در خطاب به نماینده گان گفت که دادن رای اعتماد امانت آنانست و میتوانند در زمینه تصمیم بگیرند. با این حال، صالح به جزئیات رویداد بعد از جروبحث های زیاد برای سری ساختن نشست استیضاح مقامات از شورای ملی، پرداخت. او گفت: بر خلاف ادعای طالبان، حمله کننده گان چهار نفر بودند که سه تن آنان در یک اتاق کرایه از حدود دو روز قبل توسط فرد چهارمی قفل شده بودند. این افراد از حدود سی و شش ساعت قبل از حمله، تنها از طریق پیام های تلفونی با دیگر همکاران شان ارتباط داشته اند. او همچنان گفت: در دو ماه گذشته معلومات استخباراتی وجود داشت که طالبان از طریق پرتاب راکت و حمله انتحاری قصد هدف قرار دادن جشن را داشتند، اما هر دو گروه باز داشت شدند. با این وجود، به قول رئیس امنیت، گروه سومی نیز تحت پیگرد بود که هتل سرینا را هدف قرار بدهند. او در برابر این پرسش که چرا مهاجمان کرزی را در زمان بازدید از قطعه تشریفات هدف قرار ندادند؟

گفت که اندکی قبل از رسیدن کرزی به میدان جشن یکی از محافظین متوجه به افراد مشکوک کلکین یک ساختمان شد و محافظان آنان را نشانه گرفته بودند. اما زمانیکه کرزی به جایگاه رفت، محافظان نشانه را سوی دیگر گرفتند و مهاجمان نیز همزمان با فیر توپ ها آغاز به تیر اندازی و پرتاب نارنجک کردند. به قول صالح این سه تن بعد از حمله احتمالاً خود را در داخل اطاق منفجر کرده و به قتل رسیدند. رویداد سوالاتی زیادی را در مورد چگونگی حمله بوجود آورده است، اما صالح به دلایلی امنیتی از دادن جزئیات بیشتر در نشست علنی شورای ملی خود داری کرد. با این حال او گفت که چند فرد مظنون پولیس نیز از سوی وزارت داخله در ارتباط به دست داشتن در این رویداد بازداشت شده اند. در جریان ارایه توضیحات و بعد از آن نماینده گان اعتراضات گسترده بی نسبت به تدابیر گرفته شده از سوی نیروهای امنیتی وجود داشت با این حال، در اخیر هر سه تن توانستند بعد از رای گیری به مقامات خود باقی بمانند.

همچنان سرک گذرگاه بعدازان بروی ترافیکی مسدود گردید که یک پوسته امنیتی در پل گذرگاه هدف حمله مخالفین قرارگرفت. گفته میشود مهاجمان که چند مرد مسلح اند در کوه گذرگاه درمیان خانه های مردم پناه گرفته اند و نیروهای امنیتی تلاش دارند تا به این مشکل خاتمه بخشند. مسولین امنیتی در این باره اظهار نظر نکرده اند. در یک اقدام دیگر در اثر زد و خورد بین نیروهای امنیتی و مخالفین مسلح دولت در کابل دست کم نو تن کشته شدند و یک تن دیگر بازداشت شد. نیروهای امنیت ملی و گارد ویژه ریاست جمهوری خانه ای را که گفته می شود در آن مخالفین مسلح رفت و آمد داشتند از نیمه شب گذشته محاصره کرده بودند.

مقامات می گویند که در این خانه، مخالفین مسلح دولت و کسانی که در حادثه تیر اندازی هشت ثور دست داشتند مخفی شده بودند. نیروهای امنیتی پس از محاصره این خانه در ناحیه ای بین گذرگاه و پل آرتل کابل در اقدامی سریع خانه های مسکونی اطراف آن را تخلیه کردند. شاهدان عینی می گویند که از ساعت دو بامداد زد و خورد بین نیروهای امنیتی و یک گروه مسلح در این منطقه به وقوع پیوست و صداهای انفجار را نیز شنیده اند. در همین حال هواپیماهای نظامی از اولین ساعات روز بر فراز منطقه به گردش در آمده اند و گفته می شود که مخالفین مسلح تعدادی از غیر نظامیان را به اسارت گرفته بودند. نیروهای پولیس راه های منتهی به این منطقه را مسدود ساخته و مانع نزدیک شدن خبرنگاران به محل شده اند.

محاصره مخالفین مسلح ادامه پیدا کرد و پس از آنکه نیروهای امنیتی از تسلیم شدن مخالفین نا امید شدند با استفاده از سلاح های سنگین این خانه را منهدم ساختند. امرالله صالح رییس امنیت ملی از اولین ساعات روز در منطقه حضور داشت. صالح در مجلس نماینده گان گفت که بزودی علیه عاملین رویداد هشت ثور که در آن یک نماینده مجلس کشته شد اقدام خواهد کرد. گفته می شود که در اثر تبادل آتش پنج تن از مخالفین مسلح دولت در این رویداد کشته شدند و یک تن دیگر آنان از سوی نیروهای امنیتی بازداشت شدند.

بر اساس گزارشات تائید نشده در این زد و خورد چهار تن از منسوبین ریاست امنیت ملی نیز کشته و سه تن دیگر آنان زخمی شدند اما مقامات تا اکنون در خصوص این موضوع اظهار نظری نکرده اند.

همچنان نودوسه درصد مواد مخدر جهان هم از افغانستان تولید و قاچاق می شود و ما هنوز بزرگترین منبع تولید غیرقانونی مواد نشنه آور تحت رهبری فعلی در جهان هستیم. و در درجه بندی مفسدترین کشورهای های جهان و ناسالم ترین دولتها هم، افغانستان در میان ده کشور بلند جدول قرار دارد. نظریه جامعه جهانی نسبت به آنچه در افغانستان می گذرد هم دیگر آنچنان نیک نیست. آنها می دانند که اگر این بار در بازی با کزی، فرصت را از دست بدهند، دیگر هرگز در امان نخواهند بود.

بحران امنیتی و اقتصادی در افغانستان اوضاع وخیمی را در شرق کشور به وجود آورده است. بر همین اساس اقدام نیروهای آمریکایی به توزیع پرچم افغانستان در شهر اسد آباد مرکز ولایت کنرها خشم مردم را برانگیخت. نیروهای آمریکایی در پرچم های افغانستان که بین مردم توزیع کردند کلمه توحید را حذف و تصاویری نامفهوم جایگزین آن کرده بودند. یولیس برای کنترل اوضاع ناشی از اعتراضات مردم به این اقدام نیروهای آمریکایی وارد عمل شدند. مردم معترض توجیه نیروهای آمریکایی را مبنی بر اینکه حذف کلمه توحید ناشی از یک اشتباه و غیر عمدی بوده است نپذیرفتند.

آمریکا برای اشغال افغانستان به اینجا آمده است و فرهنگ و دین ما را تهدید می کند. آنها می خواهند پرچم ما را تغییر دهند. ما از آنها می خواهیم از افغانستان خارج شوند. ما همچنین خواستار محاکمه عاملان این اقدام هستیم. وخامت اوضاع در مشرقی در حالی است که نیروهای طالبان نیز بر اقدامات خود بر ضد نیروهای آمریکایی در این منطقه افزوده اند که در آخرین این حملات پنج پولیس کشته شدند. از سوی دیگر شمار زیادی از مردم جلال آباد در اعتراض به افزایش قیمت ها تظاهرات کردند.

اقدام پاکستان در محدود کردن صادرات مواد غذایی به افغانستان بر شدت این مشکل افزوده به گونه ای که قیمت نان در چند ماه گذشته چند بار افزایش یافته است.

یک قوماندان ارشد ایالات متحده میگوید در سال جاری شاید پیمانته خشونت در افغانستان بطور بیسابقه ای بلند برود و یک تعداد زیاد حملات طالبان در شرق که از پاکستان شروع میشود، براه افتد. جنرال جفری شلاسر در کابل بخبرنگاران گفت طالبان میترسند بر قوای ائتلاف حمله کنند ولی احتمال دارد حملات شان را بر اهداف بیدفاع تر افزایش دهند. او همچنان گفت یک تعداد زیاد شورشیان هنوز هم از پاکستان بسوی افغانستان در حرکت هستند و هدف آنها براه انداختن حملات است. سال گذشته خونین ترین سال از وقت برانداختن طالبان از قدرت در سال ۲۰۰۱ باینطرف بود. در سال ۲۰۰۷ بیش از شش هزار نفر کشته شد.

از جانب دیگر ولایت هرات که مدت هاست از لحاظ امنیتی زیانزد عموم مردم بوده است در این اواخر به دلایل نا معلومی از ازدیاد اختطاف ها و سرقت های مسلحانه به ستوه آمده است مردم دیگر در مقابل اینهمه مشکلات روز افزون به شدت از لحاظ روحی ضربه دیده و نگران وضعیت خود و خانواده خود در روزهای آتی هستند. تقریباً خانواده ای نیست که از این ناحیه خود و یا اطرافیانش آسیب ندیده باشند. آیا این ثمره حضور خارجیان در کشور است؟

از طرف دیگر مردم از نظر اقتصادی پایین ترین وضعیت نسبت به گذشته بسر می برند. تولد طفلی ناقص الخلقه این ظن را تقویت می کند که آمریکا تقریباً هفت سال پیش در جریان حمله به افغانستان، از گلوله های حاوی اورانیوم ضعیف شده استفاده کرده است. دولت نمونه برداری از خاک، سنگ و آب در نقاط مختلف و جاهانی را که آمریکا مورد حمله قرار داده آغاز کرده است تا مستندات استفاده آمریکا از گلوله های حاوی اورانیوم ضعیف شده را بیابد. بعضی ها معتقد است، تولد نوزادان ناقص الخلقه این اقدام اردوی آمریکا را تایید می کند. این برای اولین بار نیست که اردوی آمریکا از اورانیوم ضعیف شده استفاده می کند بلکه در جنگ طوفان صحرا، برضد نیروهای عراقی از گلوله های حاوی اورانیوم ضعیف شده استفاده کرد که باعث

بروز بیماری های سخت و لاعلاجی میان سربازان و مردم به خصوص در جنوب عراق شده است. به گونه ای که در این مناطق، تولد افراد معلول و بروز سرطان مزمن ناشی از استفاده آمریکا از اورانیوم ضعیف شده همچنان ادامه دارد. یکی از ویژگی های اورانیوم ضعیف شده، ماندگاری طولانی مدت آن در طبیعت و وارد کردن خسارات و صدمات زیاد به منابع طبیعی و سلامتی انسان است. به همین دلیل، استفاده از گلوله های حاوی اورانیوم، جنایت بر ضد بشریت و عامل تخریب طبیعت محسوب می شود. این درحالی است که آمریکا بدون توجه به پیامدهای استفاده از چنین گلوله هایی از آنها در جنگ های مختلف استفاده می کند. در افغانستان با آنکه سانسور خبری شدیدی که محافل غربی اعمال می کنند آثار و پیامدهای استفاده از گلوله های حاوی اورانیوم و سایر مهمات جنگی به مرور مشخص می شود. آمریکا در جنگهای عراق و افغانستان بارها اقدام به آزمایش سلاح های جدید نیز کرده است.

درواقع آمریکا از مردم کشورهایمانند عراق و افغانستان برای آزمایش ادوات و تجهیزات نظامی خود استفاده می کند که این خود، جنایت بر ضد بشریت است.

ازجانب دیگرانان خواستن صدایی است که در این روزها از قلب میلیون ها هموطن از گوشه گوشه این مملکت ویران به گوش فلک می رسد اما دولت و حکومت بر تپه ای از لاف و گزاف آرمیده اند و میلیون ها نفر در دریای گرسنه گی دست و پا می زنند. مردم در زنجیر هزاران مشکل خرد و خمیر می شوند، از یک سو امنیت نیست، از سوی دیگر نیز هزاران مشکلاتی که از انگشت پا تا فرق سر مردم را در خود پیچانده است. اکنون در شرایطی که تمام مردم از بی کاری می نالند و راه هجرت و پناه جویی پیش می گیرند و یا با هزاران زخم زبان و زخم قنداق دوباره از مرزها مثل یتیمان کره زمین که هیچ زمینی برای آنها نمی تواند زمین مادری باشد برمی گردند، قیمت مواد غذایی به حدی رسیده است که در این روزها خط مرگ و حیات را برای مردم می کشد. در شرایطی که قیمت هر قرص نان شش افغانی بود اکثر مردم از عهده خرید آن بر نمی آمدند اما اکنون که به بیست افغانی رسیده است مگر خود کرزی و وزرایش از عهده اش برآید، مردم غریب کار که نمی توانند. یک نماینده مردم بدخشان در پارلمان از مواجه بودن مردم بسیاری از مناطق این با فقر و گرسنگی شدید خبر داد. وی برخی خبرها مبنی بر استفاده مردم از گیاهای کوهی به علت نبود مواد غذایی و فقر شدید را تأیید کرد و گفت: مردم با کمبود شدید مواد غذایی مواجه هستند و توان خرید را نیز به علت افزایش قیمت ها از دست داده اند. بدخشان از جمله ولایات کوهستانی و سردسیر و دارای زمین های زراعتی اندک است که مردم آن همواره با فقر دست و پنجه نرم می کنند اما در سال های اخیر به دلیل خشک سالی ها، سیلاب های بهاری و نیز سرمای شدید زمستان مشکلات آنان بیشتر شده است.

این نماینده پارلمان در خصوص عملکرد مؤسسات کمک رسان بین المللی نیز گفت: آنان به دنبال منافع خود در افغانستان هستند و مدیریت و بازرسی و نظارت دقیقی هم وجود ندارد تا کارها و فعالیت های آنان تحت نظر باشد. مؤسسات کمک رسان هیچ کاری برای بهبود وضعیت مردم این مناطق نکرده اند.

همچنان شماری از وکیلان درولسی جرگه میگویند: دولت همچنان در خواب به سر می برد، پنجاه کشور خارجی حضور دارند ولی مردم ما قادر نیستند که قرصی نان خشک به سر سفره شان بگذارند. مردم بار دیگر از شدت گرسنگی علف می خورند و ما به عنوان نمایندگان مردم، این توان را در خود حس نمی کنیم که وزرای بی مسئولیت را خواسته و بابت فقر مردم، از ایشان سلب صلاحیت کنیم. با وقت دادن ها به وزرا مشکل حل نمی شود، چراکه هرگاه به ایشان وقت بیشتری داده شده کم تر کار کرده اند، بنا بر این باید صادقانه آنان را فرابخوانیم و در صورت عدم کفایت، از ایشان سلب صلاحیت نماییم. پارلمان باید اعتراف کند که مقصر است؛ چون به وزرای در کابینه دولت رای اعتماد داده که بی کفایت و فاقد وجدان کاری اند و بنابر عدم کارکردهای وزرا این فاجعه به وجود آمده است. اگر وضعیت بدین منوال به پیش برود به احتمال قوی طولی نمی کشد که قیام مردمی صورت گیرد.

زنان و کودکان که بخش اصلی و اساسی جامعه را تشکیل می دهند، هنوز قربانیان اصلی جنگ هستند و نامنی، مرگ و میر، ناراضیاتی از ازدواج، آفت مواد مخدر، بوضعیت صحی نامناسب و رسوم و سنت های غلط جامعه از جمله مشکلات عمده آنهاست. وخیم بودن وضعیت امنیت زنان و عملکردهای توهین آمیز و تهدید کردن زنان و عدم همکاری مسوولان امنیتی از جمله نگرانی های زنان به شمار می رود، طبق آمارهای نهاد های بین المللی خشونت علیه زنان شصت درصد افزایش یافته است.

میزان مرگ و میر مادران سالانه در برخی ولایات به پنج هزار نفر رسیده است. بر اساس اظهارات مسوولین وزارت صحت عامه بیشترین آمار مرگ و میر زنان و مادران مربوط به زمان حاملگی و تولد است. بر اساس این گزارش بیشتر خانواده‌ها در افغانستان بیش از پنج فرزند دارند که این نیز به نوبه خود زنان را ضعیف می‌کند. تعصبات بی جا و زد و خوردهایی که از سوی مردان به زنان وارد می‌شود نیز از جمله مشکلاتی است که زنان با آن‌ها مواجه هستند. طبق گزارش‌های سازمان بین‌المللی دفاع از حقوق زنان موسوم به جنس زن در جهان، تضمین‌های داده شده به زنان در پی سقوط طالبان هنوز عملی نشده است. در حال حاضر میلیون‌ها زن و دختر با تبعیض مستمر و خشونت در محیط خانه و جامعه دست به گریبان هستند و برای رفع این مشکلات اقدامی جدی صورت نمی‌گیرد. با وجود اینکه زنان از برخی امتیازات قانونی، مدنی و حقوقی از جمله حق رای برخوردار شده‌اند اما هنوز هم چالش‌های جدی در زمینه تحقق حقوق زنان باقی مانده است و در بخش آموزش نیز اکثر بی سوادان را زنان تشکیل می‌دهند. بخش قابل توجهی از مشکلات زنان را ازدواج‌های اجباری تشکیل می‌دهد که حدود شصت تا هشتاد درصد از ازدواج‌ها را شامل می‌شود و به این علت خودسوزی‌های زنان نیز در طی ماه‌های اخیر افزایش یافته است. در گزارش حقوق بشر آمده است: هفتادوپنج درصد از دختران قبل از رسیدن به شانزده سالگی و سن قانونی ازدواج، به خانه شوهر فرستاده می‌شوند که از این میان پنجاه و هفت درصد زنان از ازدواج خود ناراضی هستند. طبق آمارهای رسمی اعلام شده شمار زنان بیوه و بی‌سرپرست بیش از یک و نیم میلیون نفر می‌باشند که از این میان نود درصد زنان بی‌سرپرست دارای فرزند هستند. با در نظر داشت اینکه اکنون نودوسه درصد تریاک غیرقانونی جهان در افغانستان تولید می‌شود، زنان از جمله قربانیان مستقیم آفت مواد مخدر هستند طوری که یک میلیون معتاد مواد مخدر زن در کشور وجود دارد. در افغانستان مواد مخدر و تروریسم دو پدیده مرتبط به هم تلقی می‌شوند که می‌توانند ثبات و امنیت در کشور را به چالش بکشند و در این میان زنان و کودکان نیز قربانی می‌شوند.

ازجانب دیگر یک نهاد عدلی و قضایی فعال در امر مبارزه با مواد مخدر می‌گوید که بیشترین قاچاق مواد مخدر در کشور از سوی اتباع خارجی صورت می‌گیرد. نیروی ویژه عدلی و قضایی مبارزه با مواد مخدر از این اتباع به عنوان مافیای مواد مخدر در افغانستان یاد کرد که با استفاده از منابع هنگفت مالی، افغان‌ها را تشویق به کشت خشخاش می‌کنند. پس از سقوط رژیم طالبان در کشور نگرانی‌ها در مورد دست داشتن اتباع خارجی در قاچاق مواد مخدر هر روز بیشتر قوت می‌گیرد. همچنین گزارشات در دست است که نیروی های نظامی بریتانیا و آمریکا نیز در قاچاق مواد مخدر از افغانستان فعال اند.

نیروی ویژه عدلی و قضایی مبارزه علیه مواد مخدر سه سال پیش در چوکات ستره محکمه، لوی تارنوالی و وزارت مبارزه با مواد مخدر به منظور مبارزه با انتقال مواد مخدر و جستجوی قاچاق چپان این مواد ایجاد شد. رییس نیروی ویژه عدلی و قضایی مبارزه با مواد مخدر می‌گوید: در سه ماه اخیر هفده نفر از کارمندان وزارت دفاع ملی در ارتباط با قاچاق مواد مخدر دستگیر شده‌اند که پس از تحقیقات محکوم به زندان شده‌اند. وی می‌گوید که مسنول لوای سه قول اردویی دوصدوپنج اتل قندهار زمانی که می‌خواست با موتر رنجر اردوی ملی مواد مخدر را انتقال دهد از سوی پولیس بازداشت شد که هم اکنون در زندان بسر می‌برد. این مقام مسنول ادعان داشت که تمامی متهمین قاچاق مواد مخدر را با استفاده از سند مستند دستگیر و برای تحقیقات نهایی به محکمه معرفی می‌کند. مجرمین قاچاق مواد مخدر از سه ماه تا بیست سال و از پنج هزار افغانی تا ده میلیون افغانی جریمه می‌شوند. به گفته مسنولین نیروی ویژه عدلی و قضایی مبارزه با مواد مخدر، بیشتری خارجی‌ها که در قاچاق مواد مخدر در کشور دست دارند به صورت غیرقانونی وارد افغانستان می‌شوند. با وجود این که مقامات افغانی و جامعه جهانی، مبارزه علیه مواد مخدر در افغانستان را در اولویت کاری و همکاری‌های شان اعلام کرده‌اند اما در سال گذشته افغانستان نودوسه درصد مواد مخدر جهان را تولید کرده بود. بسیاری از آگاهان امور می‌گویند که مواد مخدر از طریق فرودگاه‌های افغانستان توسط اتباع خارجی به خارج از کشور انتقال می‌یابد.

همچنان یک روزنامه انگلیسی از اشاره به وجود شکاف میان اعضای ناتو در افغانستان در متن نامه ی نخست وزیر انگلیس خبر داد. به نوشته ی روزنامه دیلی تلگراف، در این نامه آمده است که گوردون براون نخست وزیر انگلیس به نیروهای انتلافی گفته بود ناتو در افغانستان به شدت از کمبود تجهیزات و نیروهای کارکشته رنج می‌برد. در این نامه محرمانه به بسیاری از مشکلات و ناتوانی‌ها، در تلاش‌هایی که از سوی کشورهای

غربی برای ثبات این کشور صورت گرفت، اشاره شده است. در ارتباط با ماموریت ناتو در افغانستان همچنین هشدار داده شده که شکاف‌های نظامی عمیقی وجود دارد و باید سرعت پر شوند. این سند سه صفحه‌ای که خلاصه‌ای از دیدگاه انگلیس از افغانستان است، به درخواست براون نوشته شده است تا به کشورهای ائتلافی غربی داده شود. در این نامه آمده است که ناتو برای از بین بردن بسیاری از مشکلات موجود و برای کمک به اردوی افغانستان، هنوز به تعداد زیادی هلی‌کوپتر، هواپیما و تیم‌های آموزش دیده بیشتری نیاز دارد. همچنین به وضعیت بعد از ماه نوامبر اشاره شده است که بیش از دوهزار و سه صد نفر از نیروهای دریایی آمریکا می‌بایست از مناطق جنوبی این کشور عقب‌نشینی می‌کردند که پایگاه نیروهای انگلیسی در آن است. این نامه تأکید می‌کند که نخست وزیر انگلیس بارها تلاش کرد تا کشورهای ائتلافی شامل فرانسه و آلمان را متقاعد کند تا در جنگ افغانستان مسئولیت نظامی بیشتری را برعهده بگیرند اما تلاش‌های وی به جایی نرسید. وی همچنین می‌گوید که برای بقای دموکراسی در افغانستان، باید قانون و عدالت برقرار شود، اما بعداً انگلیس می‌پذیرد که تلاش‌هایی که برای آموزش و پشتیبانی پولیس افغانستان صورت می‌گیرد در مسیر بسیار بدی قرار گرفته است و کشورهای ناتو در این زمینه از خود تلاشی جدی نشان نمی‌دهند. روزنامه‌ی بوستون گلوب نوشت:

عملیات ترور حامد کرزی دال بر قدرت نظامی طالبان و توانایی‌اش در انجام عملیات در تمام مناطق افغانستان است. این عملیات نشان داد که نیروهای پولیس و امنیتی افغانستان که تحت آموزش نظامی آمریکایی‌ها بوده‌اند، قدرت کافی جهت تضمین حفظ جان رئیس جمهور را در برابر حمله‌ی طالبان ندارند. تلاش برای ترور کرزی دال بر مخالفت طالبان با دولت کرزی و به رسمیت نشناختن آن است. بر اساس این تحلیل، این عملیات نشان دهنده‌ی شکست آمریکا در سرمایه‌گذاری در طرح‌های زیرساختی و ایجاد مسوولیت‌ها در دولت مرکزی و خلع سلاح شبیه نظامیان است.

همچنین روزنامه‌ی کریستین ساینس مانیتور نوشت: تلاش برای ترور کرزی دال بر حضور گسترده‌ی طالبان در کابل و نفوذ بی‌سابقه آن در میان محصلین است. محصلین در لیبیه هایشان به تماشای دی‌وی‌های مربوط به حملات طالبان در افغانستان می‌پردازند. نفوذ طالبان در حال گسترش است و طالبان در ایالت‌های شمالی و غربی نیز نفوذ خواهد کرد و اعضای طالبان در برخی مناطق در غرب پیشروی کرده‌اند. از جانب دیگر جای بسیار شگفتی است که با موجودیت قوت‌های حدود چهار کشور در افغانستان، دولت و نیروهای مسلح کشور، طالبان هشدار داده‌اند که اگر شبکه‌های خدمات تلفون موبایل ارایه خدمات شبانه خود را متوقف نکنند، این شبکه‌ها را مورد حمله قرار خواهند داد. طالبان می‌گویند استفاده از تلفون‌های همراه در جریان شب، امکان جاسوسی برای نیروهای خارجی مستقر در کشور را فراهم می‌کند. پس از فروپاشی رژیم طالبان چندین شرکت خصوصی تلفونی در افغانستان آغاز به فعالیت کردند. در حال حاضر، رایج‌ترین شیوه تأمین ارتباط استفاده از تلفون همراه است. تا حالا هشتصد میلیون دالر در عرصه مخابرات سرمایه‌گذاری شده و هم اکنون نزدیک به چهار میلیون نفر دسترسی به تلفون همراه دارند. سخنگوی طالبان می‌گوید: اگر این شرکت‌ها ارایه خدمات شبانه خود را متوقف نکنند، طالبان برج‌ها و دفاتر آنان را هدف قرار خواهند داد. طالبان می‌گویند، شرکت‌های تلفون موبایل باید همه روزه فعالیت خود را از ساعت پنج بعد از ظهر به وقت محلی تا ساعت سه بامداد متوقف کنند. سه برج مربوط به شرکت مخابراتی روشن در ولسوالی میوند قندهار مورد حمله قرار گرفتند. این حملات بدنبال آن صورت می‌گیرد که طالبان به تمامی شرکت‌های مخابراتی هشدار دادند فعالیت شبانه خود را در سراسر کشور متوقف کنند. طالبان هشدار دادند که اگر فعالیت تلفون‌های همراه در جریان شب متوقف نشود، دفاتر و برج‌های مربوط به شرکت‌های مخابراتی را هدف حمله قرار خواهند داد. طالبان مسلح در بعضی از نقاط افغانستان به شبکه‌های تلفونی موبایل اجازه داده‌اند فعالیت خود را به سیزده و نیم ساعت در روز افزایش دهند. طالبان سال گذشته به همه شرکت‌های مخابراتی هشدار دادند که فعالیت شبانه تلفون‌های موبایل در کشور را قطع کنند. طالبان در پی این هشدار و با هدف اعمال فشار بیشتر به شرکت‌های مخابراتی، چندین برج مخابراتی را هدف حمله قرار داد و اعلام کرده است که شرکت‌های مخابراتی حالا می‌توانند از ساعت شش و نیم صبح تا هفت شام فعالیت کنند. با استفاده از منابع خبری.

شما خود قضاوت نمایید که فرمان طالبان بیشتر از فرامین دولت مورد رعایت قرار می‌گیرد و کرزی نیز دلخوش به دولتداری است. اگر دولت وجود دارد چرا اینهمه فلاکت و سیاه روزی

گریبانگیر ملت مظلوم است؟ واگر حاکمیت وجود ندارد چرا این همه مفتخوری بندوبار ثروت ،
دارائی ، ذخایر بانکی و کمکهای جامعه بین المللی را به تراج میبرند؟ .